

Երեց Ռիչարդ Ջ. Մելիք
Յոթանասունից

Հիմնել Քրիստոսակենտրոն տուն

Մենք հասկանում և հավատում ենք ընտանիքի հավերժական բնույթին: Այս հասկացողությունն ու հավատքը մեզ պետք է ոգեշնչի անել ամեն ինչ ուժերի սահմաններում՝ հիմնելու համար Քրիստոսակենտրոն տուն:

Որպես երիտասարդ միսիոներ Ուրուգվայում և Պարագվայում իմ ծառայության վաղ օրերին ես հասկացա, որ նրանք ովքեր ձգտում էին իմանալ ավելին Հիսուս Քրիստոսի Վերջին Օրերի Սրբերի Եկեղեցու մասին, առավել շատ հետաքրքրված էին ընտանիքի մասին մեր վարդապետությամբ: Փաստորեն Հիսուս Քրիստոսի ավետարանի Վերականգնումից սկսած ճշմարտություն որոնողներին գրավել էր այն վարդապետությունը, որ ընտանիքները կարող են հավերժ միասին լինել:

Իր զավակների համար հավերժական ընտանիքների սկզբունքը՝ Երկնային Հոր մեծ ծրագրի հիմնական տարրն է: Այդ ծրագրի համար վճռորոշ է այն հասկացողությունը, որ մենք ունենք և *երկնային*, և *երկրային* ընտանիք: Պողոս Առաքյալն ուսուցանում է մեզ, որ Երկնային Հայրը մեր հոգիների հայրն է.

«Որ լինի թե խարխափեն [Տիրոջը] եւ գտնեն . . .
Որովհետեւ մենք նորանով ենք ապրում եւ շարժվում եւ կանք . . .

Նորա ազգիցն էլ ենք»:¹

Միառատ Երկնային Հոր ժառանգ լինելը այնպիսի հիմնական սկզբունք է Հիսուս Քրիստոսի ավետարանում, որ նույնիսկ մեր երեխաներն են հայտարարում այդ ճշմարտության մասին, երբ Երեխաների Միությունում երգում են «Աստծո զավակն եմ» երգը: Հիշո՞ւմ եք խոսքերը.

*Չավակն եմ եւ Աստծո,
Նա է ինձ կյանք տվել,
Տվել է ինձ տուն երկրային
Եվ ծնողներ բարի:*

*Առաջնորդի, քայլի ինձ հետ,
Որ ուղին գտնեմ:
Մովորեցրու ինչ անել,
Որ մի օր Քեզ հասնեմ»:²*

Գիտակցումը, որ մենք ունենք *երկնայի* և ընտանիք, օգնում է մեզ հասկանալ *երկրային* ընտանիքների հավերժական բնույթը: Վարդապետություն և Ուխտերն ուսուցանում են մեզ, որ ընտանիքը էական է երկնքի կարգի համար. «Եվ մինևույն հարաբերությունները, որոնք այստեղ գոյություն ունեն մեր մեջ, այնտեղ ևս գոյություն կունենան մեր մեջ, միայն թե դրանք կզուգակցվեն հավերժական փառքով»:³

Ընտանիքի հավերժական բնույթը հասկանալը վճռական տարր է Իր զավակների համար Երկնային Հոր

և օրհնակով: Ս.Ս. Միլլերի կողմից գրված այս բանաստեղծությունը, որը կոչվում է Արձագանք, ցույց է տալիս ծնողների ունեցած կարևոր ազդեցությունը, երբ նրանք ներգործում են իրենց երեխաների վրա:

*Դա ոչխար էր ոչ թե գառ,
Որ մոլորվեց Հիսուսի առակով,
Չափահաս ոչխար, որ մոլորվեց
Հոտի իննասուն և իննի միջոց:
Իսկ ինչո՞ւ պետք է ոչխարին
փնտրենք,
Եվ անկեղծորեն հուսանք ու
աղոթենք,
Քանզի վտանգավոր է, երբ ոչխարն
է սխալ գործում,
Արանք ճանփից շեղում են
գառներին:
Գիտե՞ք, որ գառները կհետևեն
ոչխարներին,
Որտեղ էլ որ ոչխարները մոլորվեն:
Երբ ոչխարներն են սխալ գործում
Երկար չի տևում, երբ գառներն էլ են
շեղվում:
Եվ այսպես ոչխարների համար ենք
ջերմ աղոթում,
Հանուն այսօրվա գառների,
Քանզի, երբ ոչխարներն են կորչում
Ինչ տակալի գին.
Գառներն են ստիպված վճարում:⁶*

Հետևանքները, որ կրում են ծնողները, որոնք իրենց երեխաներին շեղում են ճանապարհից, տրվում են Տիրոջ կողմից Վարդապետություն և Ուխտերում. «Եվ բացի այդ, որքան որ ծնողները երեխաներ ունեն Միոնում . . . որոնց չեն ուսուցանում, որպեսզի մինչև ութ տարեկանը նրանք հասկանան վարդապետությունն ապաշխարության, հավատքի՝ առ Քրիստոսը՝ կենդանի Աստծո Որդին, և մկրտության ու ձեռնադրմամբ Սուրբ Հոգու պարգևի, մեղքը լինի ծնողների գլխին»:⁷

Դժվար է չափազանցել խոսքի և օրհնակի միջոցով իրենց երեխաներին սելեստիալ սովորություններ ուսուցանելու հարցում ծնողների կարևորությունը: Երեխաները նույնպես կարևոր դեր են կատարում Քրիստոսակենտրոն տուն հիմնելու գործում: Թույլ սովեք կիսվել ձեզ հետ մի կարճ խոսակցությամբ, որը վերջերս ունեցա իմ ութ տարեկան

թոռնիկ Վիլլի հետ, որը ցուցադրում է այդ սկզբունքը:

«Ես սիրում եմ ձիավարել և հայրիկիս հետ գնում եմ պարանով ձիեր բռնելու: Պարանը տարբեր թելերի փնջեր ունի միմյանց հետ հյուսված՝ այն ուժեղ դարձնելու համար: Եթե պարանն ունենար միայն մեկ թելերի փունջ, այն չէր կարողանա գործը գլուխ բերել: Բայց քանի որ կան ավելի շատ թելերի փնջեր, որոնք միմյանց հետ աշխատում են, մենք կարող ենք օգտագործել այն, շատ բազմազան ուղիներով և այն ամուր կլինի:

«Ընտանիքները կարող են լինել պարանների նման: Երբ միայն մեկ անձնավորություն է ջանասիրաբար աշխատում և անում այն, ինչը ճիշտ է, ընտանիքն այնքան էլ ուժեղ չի լինում, որքան, երբ բոլորն են միմյանց օգնելու ջանքեր գործադրում:

Ես գիտեմ, որ երբ ես անում եմ այն, ինչը ճիշտ է, ես օգնում եմ իմ ընտանիքին: Երբ ես իմ քույր Իզաբելին լավ եմ վերաբերվում, մենք երկուսս էլ ուրախանում ենք և դա մայրիկիս և հայրիկիս երջանիկ է դարձնում: Եթե մայրս ինչ որ բան անելու կարիք ունի, ես կարող եմ օգնել նրան, խաղալով իմ փոքրիկ եղբոր՝ Ջոյի հետ: Ես իմ ընտանիքին կարող եմ օգնել նաև սենյակս

Դորտոնդ, Գերմանիա

մաքուր պահելով և բարյացակամությամբ նրանց նեղ դրությունից հանելով, երբ դրա կարիքը լինի: Քանի որ ես իմ ընտանիքի ավագ երեխան եմ, ես գիտեմ, որ լավ օրհնակ լինելը կարևոր է: Ես կարող եմ լավագույնս աշխատել ընտրել ճիշտը և հետևել պատվիրաններին:

Գիտեմ, որ երեխաները կարող են օգնել իրենց ընտանիքներին ուժեղ լինել ամուր պարանի պես: Երբ ամեն մեկն անում է իր լավագույնը և աշխատում միասին, ընտանիքները կարող են երջանիկ և ուժեղ լինել:

Երբ ծնողները նախագահում են ընտանիքում սիրով և արդարությամբ և ուսուցանում իրենց երեխաներին Հիսուս Քրիստոսի ավետարանը *խառնով* և *օրհնակով*, և երբ երեխաները սիրում և աջակցում են իրենց ծնողներին՝ սովորելով և կիրառելով սկզբունքները, որոնք իրենց ծնողներն են ուսուցանում, արդյունքը լինում է Քրիստոսակենտրոն տան հիմնումը:

Եղբայրներ և քույրեր, որպես Հիսուս Քրիստոսի Վերջին Օրերի Մրբերի Եկեղեցու անդամներ մենք հասկանում և հավատում ենք ընտանիքի հավերժական բնույթին: Այս հասկացողությունն ու հավատքը մեզ պետք է ոգեշնչի անել ամեն ինչ ուժերի սահմաններում՝ հիմնելու համար Քրիստոսակենտրոն տուն: Ես բերում եմ ձեզ իմ վկայությունը, որ երբ մենք ձգտում ենք անել այս ամենը, մենք ավելի լիարժեք ենք գործի դնում սերն ու ծառայությունը, որի օրհնակը տրվել է մեր Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի կյանքի և Քավության միջոցով, և արդյունքում մեր տները կարող են իսկապես նման լինել մի կտոր երկնքի երկրի վրա: Հիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■

ՀՂՈՒՄՆԵՐ

- 1. Գործք 17.27–28:
- 2. «Աստծո զավակն եմ», *Hymns*, no. 301.
- 3. Վարդապետություն և Ուխտեր 130.2; տես նաև Robert D. Hales, “The Eternal Family,” *Ensign*, Nov. 1996, 64:
- 4. Սլմա 42.8:
- 5. «Ընտանիք՝ Հայտարարություն աշխարհին», *Լիստինգ*, նոյ. 2010, 129:
- 6. C. C. Miller, “The Echo,” in *Best-Loved Poems of the LDS People*, ed. Jack M. Lyon and others (1996), 312–13.
- 7. Վարդապետություն և Ուխտեր 68.25; շեշտադրումն ավելացված է: